

# ZAJISTÍM VÁM ADVOKÁTA

(Krnov, 12.5.2024)

I.čtení: evangelium podle Jana 16,5-15

II.čtení: epištola Efezským 3,14-21

Milé sestry, milí bratři, nevím, jestli sledujete církevní svátky, ale možná jste si všimli, že jsme měli jeden čtvrteční (40 dní od Velikonoc): Nanebevstoupení Páně. Rád bych se trochu věnoval právě této události, kterou nám zapsal evangelista Lukáš, a to hned dvakrát – na konci evangelia a na začátku knihy Skutků.

Věřím, že Ježíšovi učedníci by chtěli, aby je jejich Mistr nikdy neopustil. Strávili s Ním několik let a měli Ho rádi. Pak prožili pár dní v šoku, když Ho ztratili na Velký Pátek, ale zase se zaradovali, když pochopili, že vstal z mrtvých. Nějaký čas jim trvalo, než pochopili skutečný význam této události, ale – jak čteme v Písmu – Ježíš je po čtyřicet dní navštěvoval a vyučoval, a vysvětloval jim všechno, co vykonal a co přináší světu a lidem.

Jsem si jistý, že byli velmi šťastní, když měli Pána zase zpátky u sebe. A jsem si taky jistý, že to tak chtěli udržet navždycky.

Jenže najednou je toto spokojené společenství znovu roztrženo. Ježíš byl od nich vzat – vystoupil do nebe.

Lukáš nám poskytl, jak už jsem zmínil, hned dvojnásobný popis jejich rozlučkového setkání. Ale Jan – jako obvykle – odhaluje další důležité souvislosti.

Najdeme je v Jeho řeči na rozloučenou – i když už v té první, ještě před Ježíšovým zatčením a ukřižováním.

Snaží se lidem, které má rád, vysvětlit, že s nimi nemůže zůstat navždycky. Dokonce jim říká, že pro ně bude lepší, když je opustí.

Slíbí jim ovšem výměnu – Ježíš ve své tělesné podobě odchází, mizí ze životů Jeho následovníků; ale místo něj přichází někdo ještě lepší: Duch svatý.

Duch svatý, který nemá hmatatelné tělo, ale je plný moci, moudrosti i lásky. Duch, který Ježíšovým učedníkům připomene Jejich Pána, Jeho skutky i Jeho slova.

Podle Janova evangelia Jej Ježíš nazývá Přímluvcem. V jiných českých překladech najdeme například výraz Zastávce nebo Utěšitel. To všechno je správně – vyjadřuje to něco z toho, co Duch svatý dělá pro nás lidi. Přímlouvá se za nás, zastává se nás a utěšuje nás. Chvála Bohu za Něj.

Ale řecké slovo, které je tady použito v originále, má ještě jeden důležitý význam. To slovo je *paraklétos*, a v době sepsání evangelia se používalo jako oficiální titul obhájce u soudu.

Obhájce je někdo, kdo stojí mezi člověkem a soudcem nebo člověkem a žalobcem; je to někdo, kdo nás zastupuje, brání nás proti obviněním a chrání před nepřijemným odsouzením.

Máte-li obhájce, nejste sami...

Ježíš tedy sděluje svým učedníkům, že i když je opustí, budou mít někoho, kdo bude na jejich straně. A na rozdíl od Ježíše, který byl limitován svým lidským tělem, Duch bude bez limitu. Což bude pochopitelně velká výhoda pro Ježíšovy následovníky – bude to jako mít malého vlastního Ježíše s sebou, kamkoli půjdou. Duch svatý znamená: Ježíš pro každého.

Má jinou podobu a pracuje trochu jinak, ale je s Ježíšem, a tím pádem i s Otcem nebeským jedno. Bude pokračovat tam, kde Ježíš přestal.

Ježíšovi následovníci tedy nebudou Ježíše nadále moci vidět a nebudou se Jej moci dotknout, ale Jeho Duch je bude provázet, povede je a bude je chránit.

Tento Ježíšův nástupce bude mít ještě pár úkolů navíc. Nejen, že bude obhajovat lidi před soudem, ale ještě má, jak jsme četli v evangeliu, ukázat světu tři důležité věci: hřích, spravedlnost a soud.

Hřích v souvislosti našeho čtení znamená nevíru.

To je ovšem velmi silný výraz! Naše společnost stojí na principu, že si každý může svobodně vybrat, čemu chce věřit. Svoboda vlastního názoru a svoboda víry patří mezi základní lidská práva.

A klidně bychom mohli říct, že to je skutečně křesťanský princip, který je pevně zakotven v Bibli a v Ježíšově učení.

Jenže najednou slyšíme, že nevěřit znamená hřích.

Otázka je, jakou nevíru měl Ježíš na mysli.

Pro většinu moderních lidí by to znamenalo otázku na Boží existenci. „Věříš v Boha?“ ptáme se, pokud se odvážíme tohoto tématu dotknout; a míníme tím, jestli člověk vůbec věří, že je někde něco mezi nebem a zemí.

Myslím, že Ježíš to myslel trochu jinak.

Ježíš se nestará, jestli věříme v Boží existenci. Pro Něj je zásadní, jestli Bohu důvěřujeme a jestli věříme, že je dobrý.

Mám obavy, že tohle je velmi moderní druh nevíry. Když budete mluvit s lidmi o víře, naprostá většina připouští, že je něco nad námi. Nepopírají Boží existenci. Ale nevěří, že je Bůh dobrý.

Možná myslí, že Bůh je někde daleko, mimo náš svět, bez zájmu a netečný, že se nestará o lidi a o nás. Anebo dokonce že s chutí pozoruje naše kvaltování, naše starosti, bolesti i naše prohry a že se jimi baví, ale jinak do nich nezasahuje.

Toto chápání je problém – protože Bůh JE dobrý, laskavý a věrný. Bůh je láska.

Čím to, že to tolik lidí nevnímá?

Tento hříšný druh nevíry odhaluje v našem myšlení Duch svatý. Odhaluje jej tím, že nám dosvědčuje skutečného dobrého Boha a Jeho spravedlnost; ukazuje nám Ježíše a Jeho lásku k nám.

Další, co Duch svatý přináší do našeho světa, je soud. Ovšem – jak jsme četli v evangeliu – ne soud nad námi lidmi, ale soud nad zdrojem všeho zlého. Nad d'áblem, pokušitelem, největším manipulátorem.

My lidé nemáme sílu se jej zbavit. Ale Duch svatý nás ujišťuje, že Ježíš d'ábla porazil na hlavu a že Zlý už neovládá svět ani nás.

Třetí věc, kterou Duch připomíná, je spravedlnost. Spravedlnost Boží, která zaručuje, že zlo bude vymýceno ze světa, a že zlé činy budou potrestány; která ovšem umí taky odpouštět tomu, kdo svých zlých činů lituje a kdo prosí o odpuštění.

Ježíš tedy opustil své následovníky, ale předtím se ujistil, že budou schopní své osamocení zvládnout. Nebo možná lépe: že se budou schopní ve víře postavit na vlastní nohy – vedeni a doprovázeni Duchem svatým, Obhájcem, Přímluvcem a Utěшитelem.

Seslání Ducha svatého si budeme připomínat příští neděli. Ovšem už teď, a vlastně každý den znovu si můžeme připomínat a přesvědčovat se, že Bůh je dobrý, Bůh je spravedlivý, Bůh je láska.

Apoštol v dopise do Efezu zdůrazňuje právě toto: *Modlím se, abyste mohli pochopit skutečnou hloubku Boží lásky k nám a k celému světu.*

Jak dlouhá, široká a hluboká je láska toho, kdo položil svůj život za své přátele, kdo trpěl za naše nevíry a hříchy!

A tak bud'me otevření a přijímejme Ducha svatého, který je s námi. Stejného Ducha svatého, kterého přijali první učedníci, stejného Ducha svatého, který byl s apoštolem Pavlem.

Bůh je dobrý. Nechejme se Jím tedy naplnit a dovolme Mu, aby proměňoval naše životy.

Pane Ježíši Kriste,

Děkujeme Ti za to, že jsi nás nenechal opuštěné a osiřelé.

Děkujeme za Ducha, který nám objasňuje, v čem je hřích, spravedlnost i soud.

Děkujeme Ti za obhájce a zastávce, děkujeme Ti, Pane, za Tvé odpuštění.

Pomoz nám, Pane, žít ve víře v Tebe, Tvou lásku a spravedlnost.

Pomoz nám, Pane, žít Tvou láskou a spravedlností.

AMEN